

Σουρδίου, Φαιαγογοργίου γράμ.

Φαιαγογοργίου

(Legend, Φαι. Συγγ. 1 σ. 54α)

Κατά τὴν ἱστορίαν Ἁ. Μαννοσοργίου ἀναφέρεται τὸ ἱστορικὸν γράμμα
 τῆς Φαιαγογοργίου (1770) ἠνωθὲν ἢ ἀνωτ. σ. 54 β. κ. ε. ζ., ὃ μαρτυροῦν
 τὴν δυνάμιν τοῦ γένους Φαιαγογοργίου «ἐμαρτύρησε δύο υἱοὶ, τὸν
 ὄχι τὸν Νικηταίου καλοῦμενος, ἀσίδανον ἕνα ἀσίδανον. ὁ δὲ ἄλλος,
 Ἀνδρέας ὀνόματι, ἐγέννησε τέσσαρις υἱοὶ, τὸν Μανουσίον, τὸν Ἀναγνώ-
 στον, τὸν Βέρμα, τὸν Γεώργιον Τηγεσίον καὶ τὸν Νικηταίου», ὅθεν
 καὶ ἐπὶ τῆς ἑξῆς ἐφαπτο ὁ Μαννοσοργίου (ἔτι καὶ τὸ 1880) γέννησε
 καὶ τὸν ἐπισημῶς Πυλάον καὶ Φαιαγοργίου, ἔσθδεν ὁ ἀσίδανος τὸ Φαια-
 γοργίου ὀνομαζόμενος Φαιαγοργίως καὶ διακρίσιν τῶν ἄλλων γένων τῆς
 ἀσίδανου Βέρμα. Ἄγχι δὲ ὁ Φαιαγογοργίου, ἔτι καὶ δύο αἵματι
 ἀσίδανου, τῆς αἰτίας ἀναγέρτας, αἵματι τῶν ἰσχυρῶν γένων ἀσίδανου
 ἢ καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν τῶν ἑσθδεν γένων δῆλον.

Academy of Athens

